

Det følger allerede af den gældende bestemmelse i § 1, stk. 3, i loven om international fuldbyrdelse af straf, at lov om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union finder anvendelse i forhold til afgørelser, der kan fuldbyrdes efter denne lov. Lovforslaget vil derfor medføre, at en anmodning fra en anden medlemsstat om overførelse af en domfældt med henblik på fuldbyrdelse af vedkommendes dom her i landet skal behandles efter de foreslåede bestemmelser i kapitel 6a i loven om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union.

Efter den gældende bestemmelse i § 1, stk. 3, i loven om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union finder loven dog ikke anvendelse på afgørelser, der er omfattet af den nordiske straffuldbyrdelseslov, hvis bestemmelserne i den nordiske straffuldbyrdelseslov giver mere vidtgående adgang til fuldbyrdelse end efter reglerne i loven om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union. Som nævnt ovenfor i pkt. 1.2.3 i afsnit III omfatter den nordiske straffuldbyrdelseslov fuldbyrdelse af fængselsstraf idømt i de nordiske lande og såkaldt strafarbejde idømt i Sverige. For så vidt angår overførelse af domfældte med henblik på fuldbyrdelse af disse sanktioner må den nordiske straffuldbyrdelseslov anses for at være mere vidtgående end forslaget til rammeafgørelse, da fængselsstraf og strafarbejde kan fuldbyrdes her i landet, hvis den dømte har statsborgerret eller bopæl her i landet, samt hvis domfældte opholder sig her i landet, og det findes mest hensigtsmæssigt, at fuldbyrdelsen finder sted her. Hertil kommer, at fuldbyrdelsen som udgangspunkt sker uden nærmere prøvelse. Den nordiske straffuldbyrdelseslov regulerer derimod ikke overførelser med henblik på fuldbyrdelse af andre frihedsberøvende foranstaltninger.

Efter artikel 20, stk. 2, i forslaget til rammeafgørelse kan medlemsstaterne fortsat anvende eksisterende aftaler eller ordninger, hvis de eksisterende aftaler giver mulighed for at udvide eller udbygge rammeafgørelsens bestemmelser og bidrager til yderligere at forenkle eller lette procedurerne for fuldbyrdelse af sanktioner. Justitsministeriet foreslår derfor, at den nugældende ordning for overførelse af domfældte til afsøning af fængselsstraf – og strafarbejde idømt i Sverige – mellem Danmark og henholdsvis Finland og Sverige opretholdes parallelt med de foreslåede regler, således at afgørelser om sådanne overførelser træffes efter kapitel II i den nordiske straffuldbyrdelseslov. Derimod vil anmodninger om overførelse af domfældte med henblik på fuldbyrdelse af andre frihedsberøvende foranstaltninger idømt i Finland og Sverige lande

skulle afgøres efter de foreslåede bestemmelser i kapitel 6 a i loven om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union.

Forslaget til rammeafgørelsen rejser endelig spørgsmål i relation til sammenhængen mellem reglerne om overførelse af domfældte i forslaget og reglerne om udlevering i rammeafgørelsen af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre mv. Som anført i pkt. 2.3 ovenfor om rammeafgørelsens indhold fremgår det af artikel 19a, at rammeafgørelsen skal anvendes, når en medlemsstat afslår at udlevere en eftersøgt person med henblik på fuldbyrdelse af en fængselsstraf ved selv at forpligte sig til at fuldbyrde straffen eller anden frihedsberøvende foranstaltning i henhold til national lovgivning, og når en medlemsstat har gjort udlevering af en eftersøgt person betinget af, at den pågældende person føres tilbage til den pågældende medlemsstat for dér at afsone den straf eller anden frihedsberøvende foranstaltning, som den pågældende idømmes i den medlemsstat, som har anmodet om udlevering, jf. artikel 4, nr. 6, og artikel 5, stk. 3, i rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre mv.

De omhandlede bestemmelser i rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre er gennemført i § 10 b, stk. 1 og 2, i udleveringslovens kapitel 2 a. Efter § 10 b, stk. 1, kan udlevering på grundlag af en europæisk arrestordre af en dansk statsborger eller af personer med fast bopæl her i landet til retsforfølgning, gøres betinget af, at den pågældende føres tilbage til Danmark med henblik på fuldbyrdelse af en eventuel fængselsstraf eller en anden frihedsberøvende foranstaltning. Endvidere kan udlevering af en dansk statsborger eller af personer med fast bopæl her i landet til straffuldbyrdelse efter § 10 b, stk. 2, afslås, hvis Danmark giver tilsagn om, at straffen vil blive fuldbyrdet her i landet.

Efter Justitsministeriets opfattelse indebærer artikel 19a i forslaget til rammeafgørelse, at spørgsmålet om, hvorvidt Danmark kan påtage sig at fuldbyrde en eventuel fængselsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning som betingelse for udlevering af personer til en anden medlemsstat, jf. § 10 b, stk. 1, fremover vil skulle afgøres efter forslaget til rammeafgørelse om overførelse af domfældte og de nationale gennemførelsesbestemmelser hertil. Inden danske myndigheder kan påtage sig en fuldbyrdelsesforpligtelse over for en anden medlemsstat, vil det derfor skulle vurderes, om en fuldbyrdelse kan finde sted inden for rammerne af de i dette lovforslag foreslåede bestemmelser, herunder de obligatoriske afslagsgrunde. Tilsvarende vil en vurdering af, om Danmark kan afslå udlevering efter den europæiske arrestordre ved